

Aydınlık Yarınlaraya Yürüyorum

– Kara kız · 02 Şubat 2026

AYDINLIK YARINLARA YÜRÜYORUM

Ağaçlar arasında uzun ince patika bir yol,
Yolboyu yürüyorum yürüdükçe kendimle yüzleşiyorum
Geçmişin tozlu raflar arasından çıkıp
Geleceğin aydınlık yarınlarına bıkip usanmadan delice yürümek istiyorum!

Arada nefesim kesiliyor, nutkum tutuluyor!
Tekrar tekrar dimdik ayağa kalkıyorum!
Biliyorum ki
Geçmişte ne yaşarsam yaşayım
Aydınlık yarınlar için ayağa kalkmak zorundayım..!

Dar yolda yol aldıkça görüyorum ki
Doğru yolda, yere daha kuvvetli basarak
Geçmiş geride bırakıp
İleriye yürümen gerek..!

Yol boyu bana eşlik eden güzellikleri görüyorum..!

Gördüğüm her güzellik bana
Aydınlık yarınlar, sürgün veren umutları,
Aydınlığa açılan gizli kapıları,
Kalplere yön veren, verecek pusulanın sevgi
Aydınlık yarınlar giden yolun ise
İçimizde saklı olduğunu hatırlatıyor!

Çınar ağaçlarına baktıça ilahi bir güç koruyup kolluyor,
Ayağım çakıl taşlarına takılıp düşecek olduğum da
Sanki görünmeyen bir el tutup fırsat vermiyor düşmeme!
Kuşlar cıvı cıvı kanat çırpıp şarkılar söyledikçe,
Dile gelip kalbime pusula oluyor!
Rengarenk kır çiçekleri kokularını etrafa saldıka
Yüreğim sevgiyle yanıp kavruluyor,
baharlar yaşıyor!

Biliyorum
Yol uzun meşakketli ama sonu selamet
Bir gün aydınlığa çıkan kapıların kilitleri
Umutlar sönmedikçe tek tek açılacak!
Aydınlık yarınları muştulayacak biliyorum!

Ve ben
Aydınlık yarınlar artık
Geç kalmak,
Keşke demek istemiyorum..!
O yüzden
Aydınlık yarınlar için yüreğimi ortaya koyup
Geçmişini unutmadan lakin yarınlar taşımadan
Tüm çakıl taşlarına rağmen
Aydınlık yarınlar bıkip usanmadan yürüyeceğim..!

01.02.2026 Ank P.Çetin